31/08/2019

«Ο άνθρωπος που δεν έχει Χριστό τα βλέπει όλα δύσκολα και σκοτεινά»

/ Γνώμες

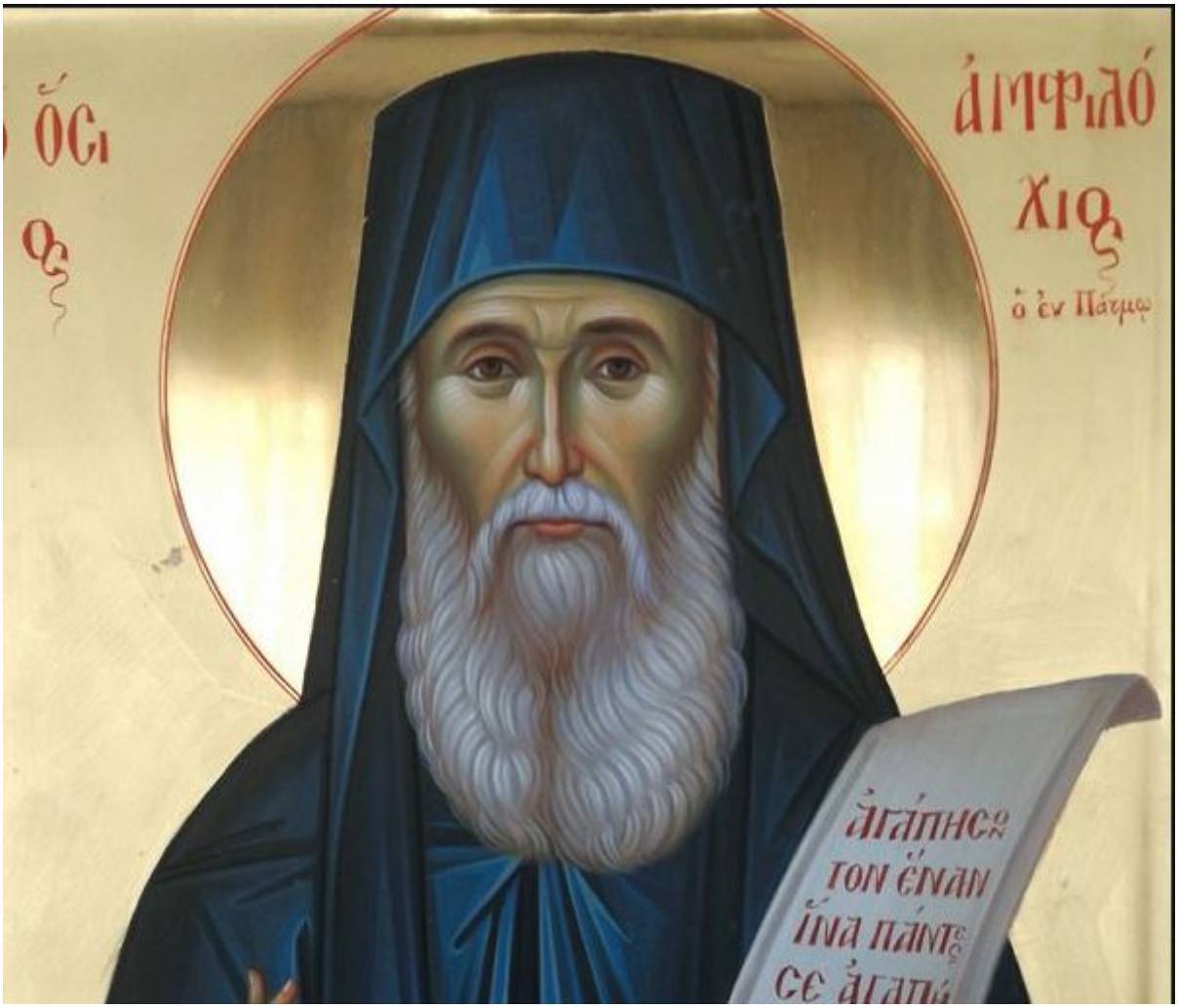

Αυτά που ακούμε (πολέμους, σεισμούς, καταστροφές, είναι βροντές και θα έλθει και η βροχή...). Πρέπει λοιπόν να είμαστε έτοιμοι προς απολογίαν και μαρτύριον. Να γίνετε άνθρωποι άξιοι της άνω Ιερουσαλήμ.

Η αθωότης είναι ανωτέρα από την ιδιοφυΐα. Ο άνθρωπος που έχει εγωισμό δεν ελκύει κανένα. Και αν κάποιον ελκύση, γρήγορα θ' απομακρυνθή. Ο πνευματικός σύνδεσμος γίνεται αδιάλυτος όταν συναντήση παιδικό πνεύμα, αθωότητα και αγιασμό.

Ο άνθρωπος που δεν έχει Χριστό τα βλέπει όλα δύσκολα και σκοτεινά.

Εις το Μοναστήρι πρέπει να ξέρετε άλλους ανθρώπους στέλνει ο Θεός και άλλους

στέλνει ο διάβολος. Ο μεν Θεός για να ενισχύουν, ο δε διάβολος για να διαλύουν τα Μοναστήρια.

Όταν η καρδιά μας δεν έχη τον Χριστόν, τότε θα βάλωμε μέσα ή χρήματα ή κτήματα ή ανθρώπους. Σας παρακαλώ να εφαρμόσετε αυτήν την εντολήν. Όσο μπορείτε να καλλιεργήσετε την αγάπη προς το πρόσωπο του Χριστού. Σε τέτοιο σημείο που όταν θα προφέρετε τ' όνομά Του να τρέχουν δάκρυα από τα μάτια σας. Η καρδία σας πρέπει να καίγεται πραγματικά. Τότε Αυτός θα είναι ο δάσκαλος σας. Αυτός θα είναι ο οδηγός σας, ο αδελφός σας, ο πατέρας και ο Γέροντάς σας.

Μη δώσετε ποτέ σημασία σε κανένα γήϊνο και ασταθές. Να έχετε προσοχή, υπομονή και εν τη απομονώσει να βλέπετε και να εξετάζετε τον εαυτόν σας. Ας καλλιεργήσουμε πρώτα τον εαυτό μας, ο κόσμος θέλει να δη ανθρώπους εφαρμοστάς του Νόμου του Θεού. Αυτοί σπανίζουν στην εποχή μας.

Ο πειρασμός ξέρεις τι μάστορας είναι; τα ελάχιστα τα κάνει μεγάλα. Μεταχειρίζεται μεγάλη πολιτική.

Επιθυμώ την αναγέννηση του Μοναχισμού, διότι κατά την γνώμη μου το Ευζωνικόν Τάγμα της Εκκλησίας είναι ο Μοναχισμός.

Αι ψυχαί έχουν διάθεσιν να ιδούν το κάλλος της μορφής του Θεού.

Η προστασία του Θεού αδυνατεί τους πειρασμούς μας. Όταν υπάρχη ο φόβος του Θεού δίδεται η σοφία. Όλοι οι άγιοι ησθάνοντο χαράν και αγαλλίασιν όταν εσκέπτοντο την ουράνιον βασιλείαν του Θεού. Επειδή είναι γενική εξαχρείωσις, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι υπάρχει πνευματική αγάπη.

Όταν ιδώ άνθρωπον ερεθισμένον προσεύχομαι να τον ειρήνευση ο Κύριος και δεν ακούω τι λέγει. Γι' αυτό και δεν στενοχωρούμαι. Όταν θα ηρεμήση και θα δοθή η κατάλληλη ευκαιρία τότε του ομιλώ, διότι τότε είναι ακριβώς σε θέση να καταλάβη την αφροσύνη του...

Οι κοσμικοί άνθρωποι σε κουράζουν, διότι σαν ηλεκτρικά κύματα έρχονται επάνω σου ό,τι υπάρχει αποθηκευμένο μέσα τους. Πρέπει να είμεθα άνθρωποι της χάριτος και όποιος μας πλησιάσει να ξεκουράζεται.

Να βλέπωμεν όλους ανωτέρους, όσες αδυναμίες και αν παρουσιάζουν. Να μην φερώμεθα με σκληρότητα, αλλά πάντοτε να έχωμεν εις την σκέψιν μας ότι είναι και ο άλλος του αυτού προορισμού. Εγώ, με τη χάρι του Θεού, πάντοτε έβλεπα όλους ανωτέρους από εμένα και αγίους.

Παράδωσε τον εαυτό σου ολόκληρο στην προστασία και σκέπη της Παναγίας. Την

φιλοξενία παιδί μου να την αγαπάς γιατί αυτή είναι που ανοίγει τας πύλας του Παραδείσου. Με αυτήν φιλοξενείς κι Αγγέλους «Ξένους ξένιζε ίνα μη τω Θεώ ξένος γένη».

Οι Άγιοι Πατέρες υπετάσσοντο με απλότητα σαν μικρά παιδιά εις ό,τι τους έστελνε ο Θεός, «Έτσι το θέλεις ας γίνη το θέλημα σου».

Η φιλοξενία... η μεγαλύτερη των αρετών. Επισύρει την χάριν του Αγίου Πνεύματος. Στο πρόσωπο κάθε ξένου, παιδί μου, βλέπω τον ίδιον τον Χριστό.

Ερώτησις:

Αφού βλέπετε, Γέροντα, τόσο καθαρά τις αδυναμίες μας, τα λάθη μας, γιατί δεν μας τα υποδεικνύετε;

Απάντησις:

Λυπούμαι για όσα βλέπω ως πατέρας, αλλά ελπίζω στην καλυτέρευση. Υποδεικνύω όσα πρέπει, αλλά πιο κερδισμένος είσαι, όταν χύσεις δυο ή τρία δάκρυα εμπρός στον Χριστό δι’ αυτά, παρά να πεις πολλά λόγια. Εκείνος είναι ο ιατρός και παιδαγωγός μας. Ο Χριστός χθες και σήμερον ο αυτός, αλλά εμείς εκλείσαμε τα μάτια μας και βλέπομε σκοτεινά. Αφού προχωρούμε έτσι άλλοι λασπώνονται και άλλοι σκοτώνονται.

(Ψυχοσωτήρια Διδάγματα Συγχρόνων Γερόντων. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη» Θεσσαλονίκη.)